

צ'ר ח'ד ש! אשונים תמיד - אנחנו

"קוֹיק" קוֹיק
SPRAY DRIED
קוֹיק
אריזה גדולה ואסכונות

חבס בעצמו בלתי תלוי טוב במיוחד לחיותים

כשר
חסכוני - יועל מהר
נמס מיד-נשטף לגמרי

אבקת כביסה כמו אלה מתוצרת יוק: ALL TIDE

הגרת שעונים בין הקוראים... של שבועון הרומנים האהוד הקולמוס. דובר פוטים מלאים ראה בחוברת של השבוע.

הוא עלול ללכוד

30000 ל"י

קוה לטוב ופיס רכוש פחר תצחק תרים הראש

כמדיוה

העם

קול ישראל

על שרותים אלה. הוא פנה לעיריית בתים בכקשה לפתיחת אטליו בלתי-כשר. העירייה, בה מיוצגים החוגים הדתיים, רצתה לחסוך לעצמה צרות. היא סרבה להעניק את הרשיון המבוקש, בטענה שהדבר יגרום להפרת הכרזת הציבורי בעיר עקב התפרמדותם של החוגים הדתיים.

יצחק היה עיקש. הוא החליט להלחם על זכויותיו ופנה לבית-הדין הגבוה לצדק, בבקשה לקבלת צו-על-תנאי נגד עיריית בתים, שיאלץ אותה להעניק לו את הרשיון המבוקש.

בית-הדין העליון נענה לבקשת בעל הדין האטליו, אלעזר, פסק כי "ענייני בטחון אינם עניין להתערבות העירייה, כאשר ההפך רעה העתידה של הסדר הציבורי עלולה לנזק בוע מתוך המחלוקת האידיאולוגית שבין הדתיים לאנטי-דתיים. היום טוענים כי עלולות לבוא הפגנות והפרות-סדר מצד החוגים הדתיים של האוכלוסיה, קבע בית הדין, "ומחר יטענו זאת החוגים האנטי-דתיים, אם העירייה תיענה לדרישות הדתיים".

הפגנות וואדי-סאליס פריס

לפני זמן קצר, עת הכריז השאח הפרסי, מוחמד ריי פחלבי, כי איראן הכירה זה פאקטו בישראל, נמק הכרה זו במלום: "בישראל מתגוררים 100 אלף אורחים פריסיים ועלינו לדאוג לאינטרסים שלהם".

השבוע אירעה בתל-אביב תקרית שעשויה היתה להצדיק טענה זו. בהפגנות סוערות של צולי פריס, תושבי מעברת עמישב שליד פתח-תקוה, אירעה התנגשויות רציניות שיש הזכירה, בהומרתן ובאלימותן, את תקופת האדי-סאליב.

כמו בעת מהומת השכונה החיפאית, היה גם כאן הרקע — חוסר דיוור מתאים. הי עולים המורמרים פנו לסוכנות בדרישה להעניק להם בתי-מגורים דומשפחתיים, הס בירו דרישת על-ידי העובדה שרבים מהם מובטלים, ורק בתים להם מצורפות חלקות אדמה, בהן אפשר לגדל ירקות למחיה ולממכר, עשויים להבטיח את קיומם.

הסוכנות לא רצתה להיענות לדרישת העולים. סיפקנו להם שיכונים גדולים, כמו לכל יתר העולים, והם סירבו לקבלם, טען פקיד בכיר של הסוכנות. "מה ששוב בשביל אחרים צריך להיות טוב בשבילם".

עלי באריקאדות. זו לא היתה דעתם של תושבי מעברת עמישב. השבוע, לאחר שהות של עשר שנים בצריפוני המעברה, יצאו העולים הממורמרים בהפגנה סוערת, מול בניין הסוכנות היהודית שברחוב אבן גבירול בתל-אביב, ניסו להתקבל על-ידי פקידיו הסוכנות.

תגובת הפקידים: להועיק את המשטרה. השוטרים, שהגיעו בהמוניהם, בסיקוד מספר קצינים גבוהים, קיבלו פקודה לפנות את העולים, שהתיישבו על הכביש, הקימו מחסום חי שהפריע לתחבורה.

השוטרים עשו את מלאכתם ביסודיות ובאכזריות שלא היתה כדוגמתה בשנים האחרונות — ואשר מעידה כי משטרת ישראל עברה לשיטת-פעולה חדשה וקיצונית כטיפול בהפגנות-עולים. מפגינים ועובדי אורח מקריים רבים נפצעו. בין הפצועים היתה גם בזת כהן-שושן, אשה מבוגרת, שזכתה למהלומת-אלה שהונחתה בראשה על-ידי השוטר מספר 16981. היא הועברה לבית-החולים, עם מספר פצועים אחרים.

כאשר פוורה ההפגנה סופית, לאחר שי נציגי הסוכנות הסכימו לשכן לפחות חלק מעולי עמישב בבתי-מגורים בעלי חלקות אדמה, שוב לא היה חשוב אם טענות העולים היו מוצדקות או לא. העובדות המרכזיות שהעסיקו את דעת הציבור בקשר לפרשה זו היו התנהגות המשטרה, שהו כיחה עצמה כאיום רציני על חופש האזרחים ועל שלום הציבור וההזדמנות הניתנת, על ידי התנהגות זו, לתעמולה העוינת לישראל, שתוצה להוכיח בעיני ממשלת סהראן, שזה עתה גישה לקראת יחס-ידידות הווקים יותר עם ישראל, (המשך בעמוד 11)

דת

תלחמת הקצב

יצחק אלעזר הוא קצב חתיק. עוד בבול-גריה, ממנה עלה ארצה לפני כ-10 שנים, היה סוחר-בשר. שם, מסביר הוא, היה הדבר פשוט. "חייב הייתי לשמור על רמה סאניטרית גאוה. בזה נגמר העניין".

בארץ נוכח יצחק שפרס ישמירה על ניקיון הבשר עליו לדאוג גם לדברים רבים אחרים. הבהנות הראשית סרתה לשלוח לתנות, עם כל משלוח בשר-יבוק, שליח מיוחד, המקנה את ירך הבהמה, זכר ל"היאבקות יעקוב אבינו עם מלאך האלהים. הנקור גרם לכך שחלק גדול מבשר הבית-המה השחת בהיותו בלתי ראוי למכירה. רבים מלקוחותיו של יצחק ביקשו לקנות בשר טחון. יצחק קנה מכונה לטחינת בשר והציבה בחנותו. לפי דיני-הכשרות, אסור לטחון בשר, טרם הומלה. ומכיון שהקונים ממליחים את הבשר בביתם, ואין, למעשה, אפשרות להמליח את הבשר בחנות, נשארה המכונה עומדת באפס מעשה. לקוחותיו של יצחק נאלצו לטחון את הבשר בעצמם.

יצחק אלעזר החל רוגז. כעסו גבר כשנדע לו, כי נוסף לכל חייב בעל-אטליו כשר לשלם מיסים לרבות, תמורת השרותים שכה הווקו למסחרו. יצחק החליט לחת